

דבר תורה בקטנה – פרשת נח

פרשת נח – המבול וכו', מכירים (נח שבא להציל את חיות העולם בכך שהעלה אותם על הספינה ונתן לכל השאר לטבוע. מגניב....). יש אנשים שטוענים שזו הפרשה הכי סביבתית בתורה. אני מסכים לגמרי.

עכשיו נתחיל – מי היו בעלי החיים שלא נפגעו אפילו קצת מהמבול?

דגים כמובן, כי הם לא יכולים לטבוע....

אז יש משורר שנקרא דן פגיס, שכתב שיר שנקרא "אררט", ואני מצטט מהשיר:

כשכל ניצולי התיבה פרצו ליבשת
ובשמחת ערבוביה
פטפטו, שאגו, הריעו לטרף
געו לפריה ורביה
ומעל לראשם רומזת הקשת
שקץ לא יהיה עוד –
בא הקץ
על הדגים חסרי הדאגה
שחיו
על חשבון האסון כספסרים גמישים;
עתה על פני אדמה מתקרשת
פרועי סנפיר נלכדו
ובפה פעור טבעו באוויר.

זה מלמד אותנו בעצם שני דברים – כל מי שאומר "זה לא מעניין אותי, זה לא נוגע לי", עלול למצוא שזה דווקא כן נוגע לו, וכן מעניין אותו, כשזה כבר מאוחר מדי, אז כדאי לכם להתעניין גם אם אתם חושבים שזה לא קשור אליכם....

הדבר השני שאנחנו לומדים – הדגים חיו במבול על חשבון בעלי חיים אחרים שנכחדו כי הסביבה שלהם השתנתה, ולא חשבו על מה יקרה בהמשך, ולכן – ההתייבשות תפסה אותם לא מוכנים. הרבה מההתנהלות האנושית היום היא כזו בדיוק – אנחנו מזהמים את המים, את האוויר, מעלימים שטחים ירוקים ועוד כל מני דברים אחרים, שכשהם יעלמו סופית – פתאום נגלה שאנחנו כבר לא יכולים לחיות.... חלק מהעניין של לקחת אחריות זה לא להגיע למצב של הדגים אחרי המבול.... שבת שלום.